

РЕШЕНИЕ

№ 2729

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-3, в закрито заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Райна Стефанова

Членове: Милена Богданова
Даяна К. Топалова

като разгледа докладваното от Милена Богданова Въззивно гражданско дело № 20221100510477 по описа за 2022 година

намира следното:

Производството е по реда на чл.435 – 438 от Глава XXXIX ГПК.

Образувано е по частна жалба на К. Д. И. ЕГН ***** чрез пълномощник адв.Р.Ш. от САК срещу Постановление от 18.08.2022г. за прекратяване на изп.дело №2022919040085 по описа на ЧСИ С.А. рег.№919, район на действие СГС.

Жалбоподателят твърди, че не са налице предпоставките за прекратяване на изпълнителното дело, визирани в чл.433ГПК.

Моли да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно атакуваното постановление на ЧСИ А. и да му бъдат присъдени разноски в производството пред СГС.

Ответната страна по жалбата С.Д.Ц. е депозирила отговор. Оспорва частната жалба като излага подробни доводи за нейната неоснователност. Претендира разноски.

Съдебният изпълнител е изложил мотиви съгласно чл.436, ал.3 относно неоснователност на изложените в жалбата твърдения.

Частната жалба е допустима, тъй като същата е подадена в срок, против подлежащ на обжалване акт и от лице, имащо правен интерес от обжалване.

Изпълнително дело №2022919040085 по описа на ЧСИ С.А. рег.№919, район на действие СГС е образувано въз основа на изпълнителен лист от 21.08.2022г., издаден по гр.д.№8830/2018г. на СРС, по молба на К. Д. И., с който му е определен режим на лични контакти с детето Р. К.ова И.а, подробно описан в листа.

Установява се, че в изпълнение на своите правомощия ЧСИ А. на 10.07.2022г. е връчила покана за доброволно изпълнение на длъжника С.Д.Ц.. Същата е депозирила отговор с вх.№06579/13.07.2022г. с изложени твърдения, че е в невъзможност да изпълнява присъдения режим на лични контакти, тъй като от м.05.2021г. детето Р. И.а живее при баща си и тя като майка няма контакт с детето. Приложила е писмени доказателства от които следва извод, че детето Р. живее с баща си – писмо от 18.03.2022г. на Агенция за социално

подпомагане до С.Ц. ДСИ, в което е отразено, че към момента детето Р. продължава да живее при своя баща К. И., като ОЗД при ДСП – Младост не разполага с информация то да се намира при своята майка С.Ц., протокол от 05.01.2022г. по изп.д.№2305/2021г. по чл.434 ГПК.

С уведомление от 14.07.2022г. ЧСИ А. е предоставила на възискателя И. писмения отговор на длъжника Ц., като е поискала той да изрази становище по твърденията, че детето живее при него и че няма как да бъде изпълняван определения режим на лични контакти.

С молба – становище вх.№06842/22.07.2022г. възискателят К. И. е отговорил, че твърденията на С.Ц. са неверни, че не той не я допуска да има контакт с дъщеря им, а тя е тази, която не се съобразявала с желанията и интересите на детето и системно във времето не е изпълнявала режима на лични отношения между бащата и дъщерята по решение на СГС от 08.05.2019г. Заявява, че както за майката е налице изпълняемо право да иска връщане на детето си от баща му, което тя упражнявала в рамките на заведеното от нея изп.дело №2305/2021г. по описа на ДСИ при СРС, включително искала присъждане на разноски по него, така и за бащата е налице изпълняемо право да осъществи режима си на лични отношения с Р. И.а, което било уважено от СРС, издавайки ИЛ. Налице е и правото той да поиска събиране на разноски по изпълнителното дело, образувано по негова молба. Посочил е, че претендира разноски в размер, какъвто е претендирала С.Ц. по образуваното от нея изп.дело.

С молба вх.№06900/26.07.2022г. С.Ц. е поискала изп.дело №20229190400085 да бъде прекратено поради обективна невъзможност да изпълнява задължението си да предава детето, което тя самата не вижда по вина на възискателя, тъй като то живее с него.

По изпълнителното дело е приложено решение от 07.07.2022г. на Агенция за социално подпомагане, образувано по реда на чл.81 – 98 от АПК вр. чл.27 ал.6 от Закона за закрила на детето, по жалба на Р. И.а чрез законен представител К. И. срещу Заповед на директора на Дирекция СП, съгласно която на Р. е било наредено да ползва социална услуга „психологическа подкрепа и подобряване комуникацията между майката и детето“ към Център за обществена подкрепа. От мотивите на същото се установява, че Р. от 05.05.2021г. живее при баща си К. И..

С Постановление от 18.08.2022г. ЧСИ С.А. е прекратила изпълнителното дело поради обективна невъзможност на длъжника да изпълнява съдебното решение, тъй като присъденото вземане от момента на образуване на изпълнителното дело се удовлетворява извънсъдебно и се упражнява от възискателя в пълен обем, както и че е налице злоупотреба с права от страна на възискателя.

Настоящият състав на съда намира частната жалба за неоснователна, като съображенията за това са следните.

От събраните писмени доказателства се налага категоричен извод, че жалбоподателят – възискател превратно упражнява процесуалните си права, с което нарушава принципа на законност в процеса, прогласена в чл. 3 ГПК, а именно - участващите в съдебните производства лица и техните представители под страх от отговорност за вреди са длъжни да упражняват предоставените им процесуални права добросъвестно и съобразно добрите нрави. Според правната доктрина, практиката на Върховния касационен съд и на Европейския съд за правата на човека, съдът, пред който се разглежда делото, във всички случаи е длъжен да преценява дали процесуалните действия на страните са съобразени с чл. 3 от ГПК – упражнени добросъвестно и съобразно добрите нрави. При превратно упражняване на права увреденият може да иска и следва да получи преустановяване на увреждащата го злоупотреба. Съдебният изпълнител има компетентността да извършва изпълнителни действия според разпоредбите на ГПК и е длъжен да следи за добросъвестното упражняване на процесуалните права от страните в процеса и когато тези права се упражняват превратно, следва да откаже тяхната защита, какъвто е настоящия случай. В този смисъл е Р №7/20.06.2016г. по гр.д.№5209/2015г. на IV ГО на ВКС. Ето защо, прекратявайки изпълнителното дело ЧСИ С.А. своевременно и правилно е преустановила

превратното упражняване на права от страна на възискателя, който на практика се ползва от същите в обем по-голям от предоставения му със съдебното решение на СРС.

Съдът ще остави без уважение депозираната частна жалба от К. Д. И., който следва да понесе в тежест сторените от ответната страна разноси в размер на 300лв. за адвокатско възнаграждение на осн.чл.78 ал.3 от ГПК.

Мотивиран от изложеното Софийският градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба вх.№63844/06.10.2022г. на К. Д. И. ЕГН ***** чрез пълномощник адв.Р.Ш. от САК срещу Постановление от 18.08.2022г. за прекратяване на изп.дело №2022919040085 по описа на ЧСИ С.А. рег.№919, район на действие СГС, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА К. Д. И. ЕГН ***** да заплати на С.Д.Ц. сторените разноси в настоящото производство в размер на 300лв. за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____